

Tunadalskyrkan 140112

Joh 1:1-18

Ljus och liv i Jesus

Jag brukar ibland titta på ett program på TV som heter ”förrådsfyndarna”. Där säljs förråd som blivit övergivna med sakerna kvar, och högstbjudande får allt som finns i förrådet. Innan auktionen får alla titta in i förrådet, men de får inte röra någonting utan försöka uppskatta vad som finns därinne. Ibland kan ett välkänt märke synas, ibland kan man ana konturerna av något som kan vara värdefullt, men ingen vet förrän auktionen är klar. Några gör fynd och köpepenningen förmeras flera gånger om, andra får bara skräp och får inte ens ut det de har betalat.

När vi idag möter Johannestexten är det som att stå utanför ett förråd och försöka se vad som finns där. Vi kan se stora perspektiv, vi kan se detaljer, vi kan ana det som gömmer sig i alla formuleringar, men det tar nog egentligen en hel livstid att utforska vad som egentligen gömmer sig i allt det han skriver. Och förmodligen är det så att värdet av det vi upptäcker växer med åren, i takt med att vi får nya insikter och fördjupas i den kristna tron. För ibland kan det vara så att livserfarenheterna på gott och ont kan förklara också ett bibelsammanhang på ett sätt som man inte kunnat göra innan saker hänt omkring oss, och vi mitt i situationen erfarit att Gud funnits med, ungefär som psalmisten skrev i det som vi hörde i inledningen: Herren skall bevara dig i livets alla skiften, nu och för evigt.

Det innebär inte frånvaro av problem, men en möjlighet att få del av hans hjälp och stöd, av hans nåd och kraft mitt i livet, mitt i allt som händer.

Johannes skriver om Ordet – Logos på grekiska – som står för Jesus. Jesus som fanns med redan i skapelsen, och skapade människan till sin avbild, för att människan skulle få resurser som Gud har och som skulle kunna sammanfattas i det vi kallar andens frukter i Gal 5: : *Kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trossfasthet, ödmjukhet och självbehärskning.*

Och Logos- Jesus gav oss också livet – med stort L – det som handlar om gemenskapen med honom; som egentligen inte går att förklara, men som går att erfara genom tron på honom som frälsare och Herre. Livet som inte bara varar en stund utan är evigt liv, och som vi här och nu kan få en försmak av, men som en gång ska få nya dimensioner. Jesus säger: Joh 6 ”*detta är min faders vilja: att alla som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv. Och jag skall låta dem uppstå på den sista dagen.*”

Livet innebär också att vi får del av ljuset, som lyser i mörkret och som övervinner mörkret. Jesus talar om sig själv som världens ljus, och han säger också att vi i vår tur ska vara världens ljus. Och tänk att ett aldrig så litet ljus lyser upp i mörkret. Ljuset från en tändsticka i ett mörkt rum har betydelse. Vi möter mycket mörker både i vårt eget liv och i samhället omkring oss. Ibland känner man vanmakt, vad skulle jag kunna göra, det är ändå så litet och betydelselöst, men tänk att få tänka att vi är en liten tändsticka, som kan ha betydelse just i det

sammanhang som vi står, även om det inte skapar några stora rubriker överhuvudtaget. Men en liten tändsticka kan tända ett ljus, som i sin tur kan få tända andra. Vi är viktiga var och en, vi har olika förutsättningar och möjligheter, men om aldrig ljuset tänds, så händer ingenting.

Jesus kom till jorden för att tända en massa ljus, genom att själv vara ljuset. Johannes Döparen fick vara hans föregångare, lärjungaskaran hans efterföljare, och vi vet ju hur det ser ut idag, ljuset förs vidare liksom det har gjort genom åhundradena sedan Jesus fanns på jorden. ”Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen”. Men då som nu var det inte alla som förstod det eller som ville acceptera det. Johannes säger: *Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. MEN åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja utan av Gud.*

Vilket erbjudande, vilken möjlighet, att få rätten att bli Guds barn, att få en relation till honom som lovat leda och hjälpa, som skapat människan. Att vara barn handlar ju om att ha både rättigheter men också skyldigheter, rätt till allt han vill ge och erbjuda, men skyldigheter eller kanske man skulle kunna säga ansvar att följa honom, att förbli i honom och leva i hans närhet. Jesus säger i Johannes 15: *Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra. Den som inte är kvar i mig blir som grenarna som kastas bort och vissnar, de samlas ihop och läggs på elden och bränns upp. Om ni blir kvar i mig och mina ord blir kvar i er, så be om vad ni vill och ni skall få det.*

Men ljuset – Jesus- vill ge ännu mer. Han kom för att visa Guds härlighet, dvs Guds ära, välsignelse och makt, genom att återspegla och reflektera Guds handlande, och gjorde det när han såg den enskilda människan, när han lyssnade, när han grep in på många olika sätt och visade på nya möjligheter, ibland genom sina underverk, ibland genom andra sätt. Idag vill han visa oss sin härlighet, reflektera Guds omsorg och möjligheter, genom att vi kan läsa bibelordet och få ny kraft och styrka genom att tro att han på samma sätt som då kan möta oss idag, men också genom varandra, där vi får låta våra erfarenheter och upplevelser av honom reflektera vem han är. Den som är ute i mörkret med reflexer syns på långt håll när ljuset kommer, enbart genom att bära reflexer, men den som inte har reflexer kan bli osynlig tills man är alldeles inpå. Att få reflektera honom handlar inte om att göra så mycket och prestera, utan mer om att leva i hans närhet och låta honom använda oss. Den som bär reflexer märker oftast inte själv att det lyser i reflexen, men det har stor betydelse för den som finns omkring.

Men det räcker inte där, Johannes fortsätter att tala om vad Ordet- Jesus gör och ger – *han var fylld av nåd och sanning. Av hans fullhet har vi alla fått del med nåd och åter nåd. Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss.*

Tanken svindlar inför detta perspektiv, kan vi få del av hans fullhet, nåd och sanning? Jag som är si och så, jag som gör det eller det, jag som inte gör det eller

det, hur skulle det överhuvudtaget vara möjligt? Men fullheten, nåden och sanningen handlar inte om vad jag gör, utan om vad han gör och har gjort och det är en betydande skillnad. I olika bibelsammanhang talas det om nåden- om allt det vi får fritt och gratis utan att kunna göra något för att det ska bli möjligt, men som han vill ge oss som en gåva, dit hör t ex frälsningen, dit hör bönesvar, dit hör andens gåvor, han vill slösa allt detta över oss, därför att han vill att vi ska dels förstå mer och mer vem han är, men också för att vi ska kunna vara hans lärjungar i dag och på många olika sätt föra ut budskapet om honom.

Jag talade förut om vårt ansvar, och kanske skulle man kunna säga att vårt ansvar är att försöka ta reda på så mycket vi kan om honom, låta bibelordet utmana oss och inse att det kan ge oanade möjligheter. Jag hörde i veckan om en grupp människor som börjat läsa bibeln och stryka under allt som var uppmaningar från Jesus, och så tog de sida för sida och tog någon/några veckor till att göra utmaningen till sin egen och försöka göra det som stod. Ex be så ska ni få, eller att ge till de fattiga, eller vad det nu var, och de fick erfara mycket som de inte gjort tidigare, och det fungerade. Kanske vi inte behöver ta allt, men tänk att pröva och se om det fungerar.

Vi har fått se in i Guds förråd beskrivet genom Johannes. Men det förunderliga är att vi inte behöver vara högstbjudande för att få del av det, Jesus har redan betalat priset. Genom sin död på korset betalade han det vi skulle behövt göra, och vi har alla full tillgång till allt han vill ge, och det räcker till. Även om vi tar för oss så finns det mer att få, och så får vi gång på gång se vad han vill göra i oss och med oss.

Sluta med en bön av Paulus ifrån Ef 3: Måtte han i sin härlighets rikedom ge kraft och styrka åt vår inre människa genom sin ande, så att Kristus genom tron kan bo i våra hjärtan med kärlek. Låt oss stå fasta och vara stadigt rotade så att vi tillsammans alla de heliga förmår fatta bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek som är väldigare än all kunskap till hela Guds fullhet uppfyller oss!

AMEN